

Højre, piske paa og drive Regeringen frem, saa Fæstningsbyggeriet forceres med et vældigt Hastværk.

Nu have vi jo hørt af det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), at Meningen er, at der skal nægtes disse Lovforslag Overgang til anden Behandling, saa at der intet kan komme ud af dem. Men der er heldigvis andre Veje, ad hvilke man kan yde Modstand mod disse Befæstningsanlæg. Det er nemlig ikke muligt for Regeringen at gennemføre det allermindste i den Retning uden at faa de dertil nødvendige Bevillinger paa Finansloven. Der staar ganske vist i denne Lov om Befæstningsanlæg, at der skal opføres 8 Befæstningsanlæg rundt omkring paa Sjælland, nemlig ved Masnedø, ved Harbølle, paa Vejro, paa Stignæs, ved Isefjorden, ved Avedøre, ved Mosede og ude ved Strandmøllen, og at der hertil kan anvendes et Beløb af 5 Mill. Kr. Men det er umuligt for Regeringen at foretage saa meget som et eneste Spadestik til et Fort paa Vejro, hvis ikke den Bevilling, her er Tale om, paa 687,000 Kr. bliver ydet af Bevillingsmyndighederne. Den Vej er det, Socialdemokratiet er gaaet, lige saa længe den nye Hærordning har bestaaet. Vi have hvert Aar overfor de Beløb, der stod opførte paa Finansloven til at gennemføre disse Befæstningsanlæg for, stillet Ændringsforslag om, at Beløbene skulde udstemmes. Var det sket, vilde vi have været forskaanede for at bortgive disse mange Penge, her er Tale om. Der findes f. Eks. i Aar paa de to Militærparagraffer opført et Beløb paa 5,3 Mill. Kr. til ekstraordinære Udgifter. Folketinget er i sin grundlovmæssige Ret, naar det siger Nej til at bevilge disse Penge. Hvis derfor de Herrer mene at kunne naa frem ved at bruge den meget sjældne Fremgangsmaade at nægte et Lovforslag Overgang til anden Behandling, er der dog heldigvis andre Veje, ad hvilke de, der ville det, kunne ved en Afstemning komme til at tilkendegive deres Modstand mod alt dette Fæstningsbyggeri.

Det er i Grunden underligt at se, hvad Højre nu mener om disse Fæstninger, som skulle bygges rundt om paa Sjælland. Efter at de ere vedtagne, ser man, hvorledes Højre gør tykt Nar ad disse Forsvarsplaner og reducerer dem til ingen Verdens Ting. Der findes saaledes en Udtalelse netop om disse Søbefæstningsanlæg i det bekendte Blad „Vort Land“, hvoraf jeg med Formandens Til-

ladelse skal oplæse nogle faa Linier. Det hedder: „Fik vi endda for Pengene noget, som duede. Nu derimod er det skammelige Penge at tage fra Folk. De sikrer ikke Landets Eksistens, men ere simpelthen kastede i Smaalands havet“. Jeg kan fuldt ud gøre disse Ord til mine. Jeg kunde gøre opmærksom paa, hvad en anden bekendt Fæstningsagitator siger om de meget berømte Fløjforter. Han siger, at f. Eks. Fløjfortet ved Mosede nærmest vil være til Gavn for Fjenden. Det fremgaar altsaa heraf, at Højre er stærkt misfornøjet med alt dette, men alligevel skal det nu drives igennem. Det er, som om Regeringen frygtede for, at den ellers ikke skulde kunne faa bortødslet Penge nok, at det kommende Valg skulde sætte en Stopper derfor.

Den højtærede Forsvarsminister ynder, naar Talen er om Militærudgifter, at henvise til de to sidst afholdte Folketingsvalg, navnlig det sidste, ved hvilke han siger, at Vælgerne gav Tilslutning til de Forsvarsplaner og den Forsvarsordning, der her er Tale om. Nu maa man dog huske paa, at det var kun et lille Flertal af Landets Vælgere. Der var en Majoritet paa 20,000 Stemmer, det var det hele, saa det er ikke en overvældende Del af den danske Befolkning, der har sluttet sig til den Forsvarsordning, vi leve under. Men naar der var dette Flertal ved Valgene i 1910, var det fordi Vælgerne ikke kendte Landets finansielle Stilling. De Herrer fra den anden Side, altsaa vore politiske Modstandere, havde klogelig fortiet, hvorledes Landets finansielle Stilling var, og naar vi holdt den finansielle Stilling frem for Vælgerne i al dens Nøgenhed og Sandhed, benægtede man det fra den modsatte Side, man paastod paa det bestemteste, at der ingen Fare var for, at den nye Militærordning vilde virke trykkende paa Landet, eller at nye Skatter vilde blive nødvendige til dens Gennemførelse. Jeg vil ikke sige, at det var en bevidst Fortielse — det tør man vel ikke sige —, men i alt Fald var det en Fortielse, man holdt Sandheden skjult for Vælgerne. Havde Vælgerne kendt den fulde Sandhed, vare de kommet til at indse, hvilke uhyre Vanskeligheder Gennemførelsen af Militærlovene vilde paaføre, er det min Overbevisning, at der ikke ved Valget i 1910 vilde være blevet Flertal for den Forsvarsordning, vi have.

Hammerich: Det er egentlig overflødig, at jeg udtaler mig om min Gruppes Stilling til de foreliggende Lovforslag,